

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงบทบาทของนวัตกรรมสร้างสรรค์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชีย โดยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว ได้แก่ การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่ จีน ฮองกง ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ไทย และอินเดีย ระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ถึงปี พ.ศ. 2549 รวมทั้งสิ้น 23 ปี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุคูณ ได้แก่ การทดสอบพหุคูณนิรโทษ การทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชัน และการประมาณค่าแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยวิธี OLS DOLS และ Error Correction Mechanism

5.1.1 สรุปผลการทดสอบพหุคูณนิรโทษ

การทดสอบพหุคูณนิรโทษของตัวแปรที่ทำการศึกษา ทำการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test Breitung Test Im, Pesaran and Shin (IPS) Test ADF- Fisher Test PP- Fisher Test และ Hadri Test ซึ่งรูปแบบที่ใช้ทดสอบจะเป็น individual intercept and trend ผลที่ได้เป็นดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี LLC Test พบว่า ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ $I(0)$ ส่วนการออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ข้อมูลมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test พบว่า ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ข้อมูลต่างมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบด้วยวิธี IPS Test พบว่า การออมภายในประเทศ ข้อมูลมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ $I(0)$ ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ข้อมูลมีลักษณะหนึ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบด้วยวิธี ADF- Fisher Test พบว่า การออมภายในประเทศ ข้อมูลมีลักษณะ
นิ่งที่ระดับ $I(0)$ ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม
ข้อมูลมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบด้วยวิธี PP- Fisher Test พบว่า ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม
ข้อมูลต่างมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference

ผลการทดสอบด้วยวิธี Hadri พบว่า การออมภายในประเทศ ข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับ 1st
difference ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ข้อมูลมี
ลักษณะไม่นิ่งที่ระดับ 1st difference

ดังนั้น จากผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท พบว่า การทดสอบด้วยวิธี Breitung Test และ
PP-Fisher Test มีผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference เพราะฉะนั้นจึง
เลือกใช้ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทจากวิธีดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของ
ตัวแปรในแบบจำลองหรือพาแนลโคอินทิเกรชัน

5.1.2 สรุปผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองหรือพาแนล โคอินทิเกรชัน โดย
ใช้วิธีของ Pedroni และ Kao พบว่า แบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของ
ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว การออมภายในประเทศ
มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม มีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

5.1.3 สรุปผลการประมาณค่าแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศ ในภูมิภาคเอเชีย

ผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศใน
ภูมิภาคเอเชียด้วยวิธี OLS พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมาก
ที่สุด คือ นวัตกรรม รองลงมาคือ มูลค่าการส่งออก โดยเมื่อระดับความมีนวัตกรรม และมูลค่าการ
ส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลง
ไปร้อยละ 0.681528 และ 0.240287 ตามลำดับ ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การ
ตัดสินใจ (R-squared) เท่ากับ 0.923015

ผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยวิธี DOLS พบว่า นวัตกรรมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมากที่สุด รองลงมาคือ มูลค่าการส่งออก โดยเมื่อระดับความนวัตกรรมเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.682071 ในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่เมื่อมูลค่าการส่งออกเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.241564 ในทิศทางเดียวกัน ในส่วนของผลการประมาณค่าตัวแปรเชิงพลวัต พบว่า ตัวแปรเชิงพลวัตทุกตัวต่างก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม ในอดีตจะไม่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว

แสดงผลการประมาณแบบจำลองผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ด้วยวิธี Error Correction Mechanism พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของการปรับตัวในระยะสั้น (speed of adjustment) หรือสัดส่วนการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพของตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมีค่าเท่ากับ -0.028490 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีที่ว่า ความคลาดเคลื่อนในการปรับตัวเข้าสู่ภาวะดุลยภาพในระยะยาวจะลดลงเรื่อยๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความคลาดเคลื่อนที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวที่เบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในปีที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงหรือมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพร้อยละ 2.849 ในปีปัจจุบัน และตัวแปรที่มีนัยสำคัญในการอธิบายการปรับตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 คือ การออมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออก และนวัตกรรม

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ควรมีการสนับสนุนทางด้านการวิจัยและพัฒนาทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อช่วยให้ออกองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในเชิงธุรกิจและการบริหารจัดการได้ นำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรม ซึ่งถือเป็นหัวใจของการพัฒนาธุรกิจสมัยใหม่ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ในระยะยาว นอกจากนี้นวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการ ทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตที่ได้คุณภาพและต้นทุนต่ำ ซึ่งช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งจากทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ ส่งผลให้รายได้ประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น

2) ด้านการส่งออก เนื่องจากปัจจุบันมีข้อตกลงเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศกันมากขึ้นในภูมิภาคต่างๆทั่วโลก ดังนั้น ระดับการแข่งขันทางการส่งออกจึงสูงขึ้นเป็นอย่างมาก สินค้าและ

บริการที่ไม่ได้คุณภาพและราคาแพงไม่สามารถที่จะแข่งขันกับสินค้าที่มีคุณภาพและราคาถูกลงจากต่างประเทศได้ ทำให้ผู้ผลิตในประเทศได้รับผลกระทบ หนทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว การพัฒนา ด้านสินค้าและบริการส่งออกจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศสามารถแข่งขันและส่งออกไปขายในต่างประเทศ สร้างรายได้ให้แก่ประเทศต่อไป

3) ข้อเสนอแนะในการศึกษาบทบาทของนวัตกรรมสร้างสรรค์ครั้งต่อไป เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 ถึง พ.ศ. 2549 รวมทั้งสิ้น 23 ปี ซึ่งอาจเป็นจำนวนค่าสังเกตที่น้อยเกินไป เพราะฉะนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้ศึกษาอาจใช้ข้อมูลรายไตรมาส และตัวชี้วัดระดับความมั่นคงนวัตกรรมผู้ศึกษาอาจใช้ตัวแปรอื่นมาเป็นตัวชี้วัด เช่น ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา ค่าใช้จ่ายและรายรับจากค่าลิขสิทธิ์ การกล่าวอ้างถึงบทความทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ศึกษาอาจจะศึกษาเพิ่มเติมตัวแปรทางเศรษฐกิจตัวแปรอื่นๆ เข้าไปในแบบจำลองเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวร่วมกับตัวแปรนวัตกรรม เช่น ความเสี่ยงของประเทศ คุณภาพค่า เสรีภาพทางเศรษฐกิจ เป็นต้น